

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brașov, strada teatrului Nr. 95.

Redacțiunea cu plăcere dă des-
lușiri abonaților săi la orî-ce in-
trebare de interes comercial s'eu
industrial.

POSTA ROMÂNĂ

Costă 3 fl. 60 cr. pe an
s'eu 90 cr. pe 3 luni
pentru România 14 Lei pe an
3 Lei 50 bani pe 3 luni.

Anunciurile 4 cruceri rëndul
plus 30 cruceri timbru de fie-care
publicare.

FÓIA PENTRU POPORUL ROMAN; ORGAN POLITIC, SOCIAL, FINANCIAR, LITERAR etc.

Ese de doue orî pe s'eptemână: **DUMINECA și JOIA.**

Anunciurile se primesc: in Brașov: la administrațiune, in Budapesta: la Lang Lápót, Haasenstein & Vogler (Jaulus), Dukas & Mezei, Goldberger A. Eckstein Bernát
in Viena: Haasenstei & Vogler (Otto Maasz), Henric Schalek, Alois Oppelik, M. Dukas; in Berlin: Rudolf Mosse.

Nr. 5.

Duminecă, 15 (27) Ianuarie 1889.

Anul II.

Brașov, 14 Ianuarie 1889.

Ca de vr'o doue luni cestiunea canalului de la Panama formeză obiectul discutiunilor generale. De și acéstă cestiune nu ne intereséză pe noi Români mai de aprópe, totuși credem, că cetitorii noștri vor primi cu plăcere óre-care deslușiri despre acéstă mândră și folositóre intreprindere a cărei reușită va fi o nouă isbëndă, repurtată de spiritul omenesc și de stăruința sa neobosită asupra remnului neinsufletit al naturei.

Ferdinand Lesseps este numele aceluia ingenios, care a pus in lucrare acéstă uriașă intreprindere. El este viconte de familie și s'a născut la 19 Novembre 1805 in orașul Versailles, vechia reședința regilor francesi. Dintru întâi era destinat să se facă diplomat și chiar și-a început acéstă carieră la 1825 ca atașat al consulatului frances la Lissabon. Până la 1849 a rămas la diplomație, ér in numitul an se retrase și se puse pe executarea acelor planuri mărețe pe care le concepuse in funcțiunile sale de prin Orient. El a fost urzitorul și executorul canalisării istmului de la Suez, care lucrare uriașă s'a început la 1859 și s'a terminat in 15 August 1869. Incuragiat de acest succes, pe care-l dobândise după multe lupte, se apucă la 22 Ianuarie 1882 de săparea unui canal și mai mare, și mai insemnat de cum este cel de la Suez, și adică de acela de la Panama. Istmul Panamei impreunăză America de Nord cu America de Sud și desparte pe cele doue Oceane. Prin tăierea istmului se scurtéză calea acelora, care bună óră de la Newyork voiesc să mérgă la San Francisco, reducându-o tocmai la jumătate. Adică acele corăbii acum trebuie să ia drumul prin calea Maghelan și se facă 14,000 miluri de mare in 5000 ore de mare, ér prin canalul viitor de la Panama, corăbiile de la Newyork până la San Francisco nu vor avea să facă decât numai 7000 miluri de mare in 2500 de ore de mare. Lesseps a prețuit spesele lucrărilor cu 600 milioane de franci, dar ele s'au urcat astăzi deja la 1000 de milioane s'eu la un miliard de franci. Dintru întâi canalul era să fiă gata la 1 Ianuarie 1888, apoi se prelungi terminul până la 1 Ianuarie 1889, dar după cum se vede Lesseps orî s'a înșelat, orî a voit să indulcésă publicul, căci și acum ca și la săparea canalului de Suez a vorbit dintru întâi de mai puțin bani de cum

au fost și vor fi de lipsă. La lucrările de la Suez ceruse dintru întâi 200 de milioane ș'apoi i mai trebuira încă 100 de milioane, aici la Panama se dice că in loc de 600 de milioane, cât calculase întâi, se vor cheltui aprópe la 2000 de milioane și că până la terminare vor mai trece încă vr'o câți-va ani. Greutățile tehnice sunt cu mult mai mari de cum și le inchipuise Lesseps. Pentru terminarea canalului se cere a se învinge următoarele patru greutăți principale: 1, trebuie să se taie Siera Colena, un deal mare din care trebuie să se sape 75 de milioane metri cubici de pământ; 2, trebuie să se reguleze cele doue riuri Rio Sagres și Rio Grande, care in timp de véră sunt aprópe cu totul seci, crescând însă pe timpul ploilor la o înălțime de 14 metri; 3, trebuie să se învingă clima, care prăpădesce pe lucrători. Mortalitatea la canalul Panamei impórtă 4 până 'n 6 procente; 4, in fine trebuie să se reguleze cestiunea financiară. Fondurile pentru executarea lucrărilor s'au strîns cu acțiunii, la care, după obiceiul general, se plăteau interese in decursul lucrărilor. De óre-ce miliardul de franci, strîns prin acțiunile vëndute până acum, s'a investit in lucrări și n'a mai rămas nimic nici pentru continuarea intreprinderii, nici pentru plătirea intereselor la acționari, Lesseps, s'eu mai bine dis „societatea acționară a canalului de la Panama“ a stărui, ca să mai emită acțiuni, dar cu tóte stăruințele și cu tóte că Lesseps a demisionat din direcțiunea societății, ca să-i redobândescă încrederea publicului, perdută prin neîmplinirea promisiunilor date de d'nsul, până acum n'a isbutit a-și procura fondurile necesare. Camera deputaților din Paris a respins cererea societății, intru crearea unei legi, care să permită susținerea ei, cu tóte că nu mai póte plăti interesele promise, dar guvernul frances s'a intrepus in favorul intreprinderii și este speranță că vagăsi mijlóce pentru a refunda societatea, salvând astfel reputațiunea Franciei, care este angagiată cu onórea ei de putere financiară la acéstă intreprindere. Decă cu tóte astea societatea canalului de la Panama va fi silită a da faliment, intreprinderea nu va rămânea baltă, care vorbă a Românilui își are aici tótă puterea sa. Canalul se va termina atunci din partea Americanilor de Nord, care vor fi indemnati la săvêrsirea lucrului din cause politice, financiare și comerciale. Tóte greutățile vor peri îndată ce va fi asigurată suma trebuincioasă

pentru terminarea lucrărilor. Dinamita va sfărîma stâncile Sierei Colena, și cu ajutorul tehnicei perfecționate de astăzi se vor regula cu ușurință cele doue riuri, ér cât pentru climă! Ei bine, clima își va primi jertfele sale, căci omul muncitor nu intrébă de mórtea posibilă, când vede că fără de muncă, mórtea i este sigură, grozava mórte de fóme! Este o luptă ca și alta, dar acéstă luptă urmăresce un scop măreț și d'aceea, orî cât de scumpe ar fi jertfele ce i se aduc, ele se vor rêsplăti insutit și inmiit, ér numele aceluia bărbat, care a avut curagiul de a se avuca in etate de peste șese-deci de ani de o muncă așa de uriașă, care cu tóte greutățile neînvigibile la aparență, n'a perdut nici un moment convingerea reușitei, numele aceluia bărbat va rămâné neuitat, ca un simbol de încredere neșovăitóre și de activitate neobisitóre.

REVISTA POLITICĂ.

„Gazeta Crucei“ din Brelin a publicat un articol fórte aspru in contra prințului Bismarck, ceea ce a pus in uimire lumea politică, de óre-ce d'isa fóiă a reprezentat până acum interesele partidei conservative, compusă din vechia aristocrație a regatului prusian. Dar îndată a doua și a replicat „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, organul lui Bismarck anunțând, că președinții fracțiunilor conservative din dieta germană și prusiană, câți au mai fost la Berlin, au ținut o adunare și au hotărît a publica in organul lor următoarea rezoluțiunea: Publicațiunea referitóre la partida noastră din numărul de Sâmbătă al „Gazetei Crucei“ a provocat părerea de réu a partidei și a indemnato a declara, cumcă conducătorii partidei n'au nici o influință asupra redacțiunei d'isei „Gazete“. Tot o dată s'a raportat in mod cuviincios împératului și cancelarului despre hotărîrea luată. „Gazeta Crucei“, vedându-se desaprobata de partida conservativă, apără articolul s'eu scris in contra lui Bismarck, declarând că numai cea mai ferbinte credință cătră rege și grijea ce duce pentru binele casei domnitóre, au făcut-o să scrie d'isul articol. — Ambasadorul rusesc din Berlin contele Șuwalow va da in diua de 4 Februarie un banchet, la care a invitat și pe împératul Germaniei. Se dice că împératul ar fi agreat invitarea. Desbaterile asupra proiectului de lege privitor la coloniile africane s'au, început Sâmbătă in dieta germană. Se dice că cancelarul va lua parte la desbateri. In locul ministrului de justiție demisionat se va numi Schelling. După o scire telegrafică a lui Herald s'a stabilit o înțelegere definitivă intre Germania și America cu privire la Samoa in Africa.

Un casac cu numele Acinov, care a cercetat Africa, unde a stat timp mai îndelungat în Abisinia, după ce s'a întors în Rusia, a început să facă acolo propagandă pentru o expedițiune rusescă în țera „negus“-ului. Credem că vor ști cetitorii noștri, cumcă stăpânitorul Abisiniei pōrtă titlul de „negus.“ Abisinianii fiind creștinii s'ar potē ca să adopteze religiunea greco-orientală, decât Rusia le-ar da vr'un ajutor în contra Italianilor, cari voiesc să ocupe țera lor. Nu șcim decât Acinov s'a folosit de asemenea promisiuni, dar atâta șcim că în puțin timp isbuti a aranja expedițiunea, care a și pornit spre Africa și s'a folosit de o corabiă a Lloydului austriac pentru a petrece marea. Italianii sunt pară și foc pe Ruși, care îndrăznesc a se amesteca în trebile lor africane, dar aliații monarchiei noastre — Italianii — sunt supărați și pe Austro-Ungaria, fiindcă o societate de vapōre, subvenționată de guvernul austriac a permis că una din corabiile ei, „Anphitrite“ i este numele, se ducă pe Ruși în Abisinia. Guvernul italian a dat ordine autorităților din Massuah, orașul ocupat de soldații italieni, să nu permită debarcarea membrilor expedițiunii rusești condusă de Acinov; ér decât expedițiunea s'ar încerca a debarca cu forța, atunci să aresteze pe membrii expedițiunii.

În luna lui Decembrie a anului trecut nisece studenții, cari mergeau pe stradele dela Bruxelles, întelnindu-se din întâmplare cu trăsura reginei, avură îndrăznela de a insulta pe regina. Studentul vinovat, cu numele Gille, fu arestat și dat în judecată. Acum etim că a fost condamnat pentru insultarea publică a reginei la închisōre de 6 luni și la o amendă de 100 franci. O mulțime de popor se adunase în decursul audienței înaintea tribunalului și voia să conducă pe condamnat, dar poliția a imprăștiat pe acești omeni.

Din Portugalia a venit șcirea, cumcă regele Dom Luiz a fost cam bolnav în timpul din urmă, dar acum s'a restabilit. Infantul adică prințul Dom Augusto este greu bolnav. Infantul Dom Alfonso mai de unădile a fost în pericol. Mânând caii dintr'un faeton a fost asvêrlit de pe capră, dar din norocire căderea nu i-a adus nici o vătămare.

Camera deputaților de la Budapesta n'a terminat încă cu legea militară. În ședința de Mercuri a vorbit și deputatul Carol Eötvös, apărătorul generalului Traian Doda dinaintea curții cu jurați, decî va interesa, credem, pe cetitorii noștri ca să cetescă câte ceva din cele ce a șis numitul deputat. Êtă discursul său de acolo de unde a început să vorbescă despre limba germană, care este limba oficială în armata monarchiei noastre. „Cât despre limba germană,“ dice Carol Eötvös, „este drept că nimeni la noi nu o urășce întru cât este o limbă șciințifică, dar în Ungaria tot domnesce o antipatie împotriva limbei germane. Istoria limbei germane în Ungaria se începe cu articolul de lege XXVI: 1563 când națiunea a șis cătră Ferdinand I: „soldații Maiestății Vōstre trăiesc numai din lacrimile populațiunii de la țera, după cum asta s'a făcut obiceiū pe la noi; ei nu lasă poporul adeseori decât trupul gol sângerat din bătăi.“ Atunci corpurile trupelor ungare primiră ofițeri germani. La 1559 dieta decise o lege, în care se dicea: „Maiestatea Vōstră binevoiescă a nu ne mai cere bani, căci Turcii, rebelii și soldații Maiestății Vōstre au adus țera la sapă de lemn.“ Aici se

începe istoria armatei comune și a limbei germane, care stă în legătură cu densa. Apoi veniră Basta, Caraffa și Haynau, cari toți aduseră armata comună și limba germană pentru a știrpi inteligența maghiară. O astfel de armată, o astfel de limbă nu potē deveni iubită în Ungaria. Este un fapt fără sēmă în istoria, ca legislațiunea unei țeri să decreteze prin o lege negațiunea propriei sale limbi. — Ministrul președinte a avut dreptate, când a șis deunădile cum că ponderositatea și vedă monarchiei înspre afară numai până atunci se va potē susține, până-ce fie-cine va fi convins, cum că Ungaria i este cel mai sigur sprijin. — Ungaria trebuie să rămâia a Ungurilor. Acastă țera însă numai atunci va fi neatêrnată și numai până atunci se va potē susține până când va fi maghiară și liberă. Acastă țera va fi sprijinul dinastiei habsburgice până atunci până ce va rămânea „Magyar ország.“ Acastă națiune își jertfescce tōte bunurile sale, fiind-că este convinsă, că păstrēză libertatea și neatêrnarea Ungariei, ea sprijinește dinastia, pe stăpênul și regele nostru și intrēga sa familie până la sleirea tuturor puterilor, fiind-că este convinsă, că așa trebuie să fiă pentru ca Ungaria să rămână neatêrnată și maghiară.“ Apoi a încheat alăturându-se pe lângă propunerea unui deputat din opozițiune.

București, la 12 (24) Ianuarie 1889.

S'a vorbit și în presa transcarpatină despre căderea partidului liberal-național, dar nici odată cestiunea nu a fost lămurită după starea reală a lucrurilor — posibil din amor cătră România și din pietate și deferență cătră partidul național-liberal.

Dar ori-cât de inamorați am fi în România și ori-cât respect și deferență am conserva d-lui Ioan C. Brătianu — totuși acesta nu ne împedecă de a da espresiune adevêrului real, căci noi nu considerăm căderea partidului d-lui Ioan C. Brătianu de o lovitură dată României, ci dată unui partid ce a creat România; considerăm mai departe căderea partidului drept o necesitate a evoluțiunii vieții parlamentare și de stat a țerilor.

Toți cei de dincolo credeam, că cauza căderii guvernului d-lui Ioan Brătianu este rubla și intriga muscălescă. Din fericire însă nu a fost așa.

E drept, că partidul național-liberal — numit de conservatori *colectivitate*, din cauză că, după densii partidul național-liberal intrunea elemente părăsite, de ori-ce nuanță politică — adresase un apel cătră țera, prin care denunță uneltirile muscălesci, proclamându-se tot de odată solitar cu guvernul junimist. Dar acest mijloc de rehabilitare a fost mai mult numai un pretext pécătos și un refugiu șgduit de tempestăți în ora ultimă. Guvernul junimist încă — probabil inspirat și nutrit de principii conservatōre, dar de sigur din téma odiului în care căduse partidul național-liberal în țera — refusă ori-ce comunism său tovărășie cu acesta.

Din procesele rescōlelor din Mărțișor s'a constatat că cauza rescōlelor a fost miseria și numai pe unele locuri s'au făcut la inițiativă streină; inițiatorii însă au fost români neimboliți de nici o influință rusescă. Conservatorii liberali cu liberalii disidenți hotărîseră rēsturnarea guvernului bratimist și spre acest scop își permisēră și mijlōce inlicite și mai puțin oneste. Êtă pactul:

„Subscriși reprezentând ambele partide ale opozițiunii aliate, adică partidul liberal-conservator și partidul național-liberal, (adică al d-lui Dumitru Brătianu, care spre distingere de al d-lui Ioan C. Brătianu se dice partidul liberal disident) în vederea scopului ce ne-am propus a rēsturnării guvernul personal al d-lui Ioan Brătianu și a formării unui guvern de transitiune, menit a *presida la liberi alegeri*, în cari să fiă respectate drepturile adevêratei majorității, a țerii și ale minorității, am convenit despre cele următōre:

„Ori-care din partidele noastre va fi chemat să formeze ministerul, *il va compune din ambele partide, în număr egal*. Compunerea însă se va face prin înțelegerea prealabilă între delegații ambelor partide. Nici unul din noi nu va intra în veri ce altă combinațiune formată altmintrelea și care ar urma după căderea ministerului actual.“ Semnați: D. Brătianu, G. Vernescu, M. Coșalniceanu, E. Florescu, Al Lahovari, N. Haralambie.

Asupra acestui pact voiū să reviu cu altă ocaziune.

Primarul capitalei d-l E. Protopopescu Pake destituise în șilele trecute pe șeful serviciului tehnic al capitalei din motiv de neglijență, și propuse ministrului spre aprobare pe altă persōnă. Ministrul lucrărilor publice d-l Al. Marghiloman însă nu voi să-l întărescă; pentru ce primarul capitalei cu comitetul de administrațiune își dete demisiunea; dar acesta a fost numai o măsură de presiune asupra ministrului, care cedă în cele din urmă, aprobând propunerea primarului.

Ministrul justiției, d-l G. Vernescu a făcut o schimbare radicală în magistratură, pensionând și promovând o mulțime de persōne. Intre cele puse în disponibilitate era și un favorit al ministrului lucrărilor publice, împrejurare, care nu-i plăcē de loc. Și fiind-că Pake este omul d-lui Vernescu, d-l Marghiloman creșu, că își va ajunge scopul, refuzând aprobarea alesului d-lui Pake.

Ministrul financiilor, d-l Ghermani se crede că va dimisiona, primind ca om specialist în ale financiilor postul de guvernator al băncii naționale.

Ministrul cultelor și al instrucțiunii, d-l T. L. Maiorescu va călători pe la 15 (27) Ianuarie la Viena, nu pentru a începe tractările convențiunii vamale, ci pentru a nu asista la desnodarea crizei ministeriale, ca așa să potă face parte și din fitorul cabinet — susțin foile opozițiionale. Posibilitatea unei crize în cabinet nu e eschisă, ba chiar iminentă dōră, dar participarea d-lui Maiorescu în un cabinet conservator cu eludarea programelor guvernului, este mai mult ca eschisă.

Vre-o 20 deputați au cerut darea în judecată a guvernului trecut. Conservatorii își permit multe până pot; dar nu vor face mari isprăvi nici cu acesta. Partidul național-liberal are să se regenereze prin Români recunoscători marilor sale merite și sacrificii ce a adus patriei și națiunii. Nu simplul nostru condei de cronicar, ci al istoricului critic va fi acela care va înregistra cu litere neperitōre în cartea vieții acest adevêr valoros; și nu esagerăm nici pentru un moment lucrurile, când afirmăm, că ângerul păzitor al României încă și astăzi este venerabilul dela Florica.

V. D.

SCIRI DIVERSE.

(Cor nou de plugari.) In comuna Socolari comitatul Caraș-Severin s'a înființat dela 24 Novembre 1888, un cor nou de plugari, compus din 36 membri. Acest cor a făcut un progres imbucurător in un timp așa scurt, căci este deja in stare a cânta Sft. Liturgie fără disonanță. La sărbătorile născerei și a botezului, a cântat corul in sfânta biserică sub conducerea harnicului învățator Dimitriu Petrovič, dirijat însă de bravul Achim Suman din Chiszeteu. Meritul înființării acestui cor este al zelosului domn Nicolau Șola, jude comunal și a d-lui învățator D. Petrovič, care nu cruță nici ostenelile nici spese, numai și numai pentru a contribui la înaintarea și înflorirea acestei comune pe terenul cultural. Urăm dară d-lor întemeietori să trăiască intru mulți ani, ăra bravilor coriști le dorim ca să aibă acelaș zel, aceeași plăcere la cântări și să desvolte aceeași disciplină la cor ca și până acum, căci atunci vor realiza un progres strălucit.

Correspondentul.

(Reorganizarea magistratului din Hațeg.) Din Hațeg se scrie „Telegrafului român”: Duminecă in 8 Ianuarie v. s'a săvârșit reorganizarea magistratului nostru și s'a ales tot cei vechi in magistratură și a numit: Ambrosie Bărsan, primar; Alesandru Serafin, senator; Marcu Muntean, perceptor; Voss Nándor, notar; Nicolau Popescu, econom; Marcu Pop, esactor. Postul de căpitan de poliție, pe care l'a avut până acum G. Balaș, devenind sub denumire a rămas încă vacant.

(O afacere a ministrului de honved.) Intre domnul baron Geza Fejervari ministrul de honved și deputatul Iuliu Iusth, după ședința camerei de Mercuri a avut loc un conflict. Lucrul s'a petrecut ast-fel: Pe când vorbea un deputat — Desider Szilágy — ministrul de honved dote odată din cap. Deputatul Iusth, vedând acésta, exclamă: „Pentru ca cineva să înțelegă asta, nu este de ajuns, ca să fiă general.” Când, la terminarea ședinței, deputatul părăsiri sala, dișe baronul Fejervari, intors spre Iust: „nu sufer grosolanii,” ăr Iusth i respunse strigând: „croiesce-ți-o alt-fel;” ăr generalul dișe atunci cu un accent și mai pronunțat dar ca și când ar vorbi cu sine: „obraznicii nu sufer.” Aușind Iusth despre acésta, il provocă la duel, generalul respunse însă, că de și a diș că nu sufer obraznicii, nu a diș-o pentru Iusth, și ast-fel s'a terminat afacerea.

(Mișcări pe sub pământ.) In Cassola lângă Ravenna (Italia) s'a surpat o bucată de pământ ca de vr'o 200 metri de mare și a ingropat patru case. Ca la vr'o de ce cadavre s'au scos, alte de ce mai sunt sub dărâmurile caselor. — In Asia mică la Sparta s'au dărâmat prin un cutremur 300 de case. Cutremurul s'a simțit și la Atena in aceeași di adică in 12 Ianuarie, dar aici n'a făcut nici o stricăciune. — Vesuvul, după cum se depeșeză din Neapoli, ărași a început a da semne de activitate; se aude durdui pe sub pământ și in partea sudică a dealului se produce fum mult și lavă multă.

(Omor indoit.) Cetim in foile dela Budapesta despre următorea întâmplare grozavă din Banat. Funcționarul Carol Basta din Kubin s'ăra și ne mai având cu ce să-și țină familia, își părăsi pe soția și pe copii săi, pentru a trăi cu o mătușă a sa Paulina Basta, care era bogată. Acésta vedând însă că nepotu-său i prăpădesce banii, i dote drumul și se strămută la Panciova. Basta se întorse acum ărași la soția-sa, pe care intr'una din zile, beat fiind, vol s'o injunghie cu un cuțit. Soția-sa fugi, ăr Basta merse la mătușă-sa Paulina, care nu se temea de nimic, se aruncă pe ea și-i infipse cuțitul de trei ori in pept; nefericita cădă mōrtă la pământ. Ucigașul merse apoi in cărcimă. Intru aceea se lățise svonul despre omor și cumnatul celei omorite, Iosif Klinge alergă să vedă ce este. Zărindu-l Basta din cărcimă, eșl fuga afară și-i infipse și lui cuțitul sângerat așa de adenc in inimă, încât il emorī indată. Indoitul ucigaș este inchis.

(Țarevna Rusiei) după cum se telegrafiază din St. Petersburg este suferindă. Jurnalul „Ruskia Viedomosti,” aduce scirea că specialistul francez pentru maladiile nervilor, Doctorului Charcot, a fost chemat la țarevna ca s'o ia in tratare. Doctorul Charcot, pentru a nu trece prin Prusia, va merge dela Paris peste Viena la Petersburg.

(Regele Otto de Bavaria) este mai alienat (nebun) de cum a fost antecedentul său nefericitul rege Ludovic II., care in nebunia sa s'a sinucis, sărind intr'un lac unde se ineca. Otto este numai după nume rege, adevăratul ocîrmuitor al regatului bavarez este regentul Luitpold. Acum se vestesce din Munnich cumcă starea regelui s'ar fi ameliorat. Regele ese adese-ori in trăsura, dar tot numai singur; un medic, care este in o a doua trăsura, il urmază de aproape.

(Oficerul albastru.) Sub acest titlu era să se represinte la Paris o piesă teatrală, care însă fu oprită de guvernul francez. Ca autori ai piesei figurăză contesa Molenes și literatul Goudinet, dar adevărata autōrea se dișe că ar fi prințesa Dolgorucky, veduva împăratului Alexandru II. al Rusiei, care urășce pe actualul împărat. Guvernul francez sciind acésta și temându-se, ca in numita piesă să nu fiă reproduse scene adevărate de la curtea rusescă, a oprit reprezentațiunea din considerațiuni politice.

(Nu inghițiți sēmburi!) In săptămāna trecută a murit in un spital din Berlin o fetă de 22 de ani, după o bolă indelungată și durerōsă de stomac. Medicii, carī au tractat-o nu-și putuseră explica cauza suferințelor grozave ale acestei nefericite, decī prima lor grije, după mōrtea ei fu, de a o tăia, ca să vedă ce-i adusesse acele mari dureri și in fine mōrtea. Tăindu-o, găsiră 250 sēmburi de cerasă și 3 sēmburi de prune in stomacul ei.

(O ciudată părechia) a fost cununată mai zilele trecute in orașul Altona. Fericita mirésă, o veduvă bogată cu multe moșii este de șeptedece și trei de ani. Mirele, care in tōmna trecută a eșit din serviciul militar și anume de la artilerie este de — douăzeci și patru de ani. Insurăței cu tōte astea păreau foarte fericii și se restaurară inaintea acțiunei solemne și după ea in un hotel invecinat. Acésta căsătorie, dișe mirele cătră nisce curioși care-l întrebă: este rezultatul unui vechi amor!

(Urmările unui câștig principal.) Prin părțile Barcelonei in Spania mai sunt pe la țera familii care trăiesc in mod patriarcalic, adică, carī fac tōte in obștescă înțelegere și spre obștescul lor folos. Una din aceste familii trăiesc in Ceria, provincia Taragona. Venind la Ceria vestea despre o mare loterie, ce era să se tragă la Barcelona, tatăl cu mai mulți dintre fișei a cumpărat un bilet pentru aceea loterie, ăr cei lași membrii ai familii n'au voit odată cu capul să-și dea banii pe o asemenea nebunie. Veni tragerea și biletul câștigă 500,000 de franci. Tōtă familia fu cuprinsă de o nespūsă bucurie și se puse pe benchetuit. Biletul fu plătit ăr acum avé să urmeze împărțania. Ce să vedī însă, și cei carī mai nainte își bătuseră joc de bilet, voiră să-și aibă partea lor, cu tōte că nu contribuiseră la bilet. Cei lași nu voiră să le dea nimic — se luară de pēr, peste puțin se scōseră și cuțitele și se începū un măcel cum se cade. Soția unui fiu a fost injunghiată, doi fiș greu răniți, ăr tatăl, pentru a scăpa, a fost silit a se refugia pe turnul sfatului orașului, unde stătū ascuns până ce-l scăpă poliția. Banii nici până acum nu s'au împărțit.

(Invitare.) Societatea pentru ajutorarea penitențiarilor din Brașov va țină Duminecă in 3 Februarie nou „Adunarea sa generală” pentru anul 1888 in sala cea mare a sfatului din piață, la care se invită membrii societății. Ordinea zilei: 1. Deschiderea adunării din partea președintelui. 2. Raportul anual al direcțiunei și al comisiunei de supraveghiare; decisiunea referitoare respective darea de absolutiu pentru direcțiune. 3. Alegere de trei membrii in comisiunea pentru reve-

derea socotelor. 4. Bugetul pe anul 1889. 5. Fixarea onorarului pentru secretarul societății și pentru învățătorii penitențiarilor. 6. Desbaterea propunerilor făcute, dar anunțate președintelui cel puțin cu o di inainte. Brașov, 26 Ianuarie 1889. Michail Arzt, v. președinte, Carol Szász, secretar.

Părerī cu privire la prospectul nostru.

Tot o dată cu reînnoirea abonamentelor ni s'au trimis o mulțime de părerī privitoare la folosirea celor 100 franci după fie-care 100 de abonați, carī trec peste 1000, ce am declarat că vom destina pentru un scop obștesc-național. Constatăm că covârșitōrea majoritate a m. o. prenumerați cere, ca să folosim și acei franci spre imbunătățirea fōiei.

După cum au putut vedē o. cetitori, ne-am grăbit a dovedi, că suntem gata a indeplini acésta dorință generală, căci am suprimat pagina de anunțuri in numărul de Joi și am umplutu-o cu text. Tot o dată, venindu-ne pentru numărul din Dumineca trecută atâtea corespondințe, cât n'ar fi încăput in fōie, am făcut un supliment și vom urma a face acésta de câte ori ne va veni material. Tot o dată suntem gata a întregi numărul de Joi, indată ce vom primi regulat materialul trebuincios de la onorații sprijinitori ai acestui organ pentru poporul român, séu când venitul ne va permite ca să retribuim pe colaboratori necesari, căci astădi pentru scrierea fōiei nu avem la dispozițiune nici un crucer măcar. Ceea ce se publică in colōnele „P. R.” este scris in cea mai mare parte de redactorul ei. Am fost sprijiniți și cu unele prețioșe corespondințe și cu frumoși articoli gratuiti; pentru o parte din material am dat o mică retribuțiune, sperând că și aceste spese se vor acoperi din abonamente. Acésta speranță nu ni s'a realizat, cauza o găsim in numărul pré mare al restanțierilor.

De și greutățile pe care le întâmpinăm sunt fōrte mari, nu am perdit curagiul și nici nu-l vom perde, cât timp vom putea constata că străduințele nōstre de a face ca și Romāni să aibă un adevărat organ pentru popor și al poporului, sunt aprēiate și urmărite cu interes de un frumos număr de cărturari.

Dorințele unora, ca să ne ocupăm de stupărit, și de agricultură peste tot, le vom implini publicând tot ce ni se trimite in acésta privință, decă merită de a fi publicat. Și până acum am avut norocirea a consacra un spațiu destul de mare acestor cestiuni, după cum și in numărul de ađi se cuprinde un valoros tractat privitor la stupărit; dar cât despre explicarea legilor pentru care ni se cere întregirea numărului de Joi, este un lucru cu totul neexecutabil, până ce nu vom avé bani disponibili pentru retribuiri unor colaboratori specialiști.

Realizarea imbunătățirilor dorite atērna numai dela publicul român, căci noi ne-am legat și ne legăm a întōrce venitul fōiei tot spre folosul ei. Atāt cât facem astădi vom putea face, până ce ne va lăsa Atotputintele in starea nōstră de astădi, fără mai mult ajutor, ca cel de până acum din partea cetitorilor, dar una trebuie să mărturisim: ambițiunea nōstră nu se mulțămesce cu ceea ce putem astădi arăta inaintea lumii și decă sprijinul in loc să mērgă crescând, s'ar micșora încă, atunci și fōia va apune, căci după cum ne-am convins, astădi nu s'ar afla altul, ca s'o continue sub condițiunile ei de acum.

Vedem că ambițiunea nōstră este împărțită și de cetitori nōstri și d'aceea nu ne indoim că din ce vom merge vom putea realiza tot mai multe imbunătățiri.

Cursul pieței Brașov

din 26 Ianuarie st. n. 1889.

Bancnote romănesci	Cump.	9.22	Vend.	9.24
Argint romănesc	„	9.10	„	9.15
Napoleon-d'or	„	9.52	„	9.55
Lire turcesci	„	10.82	„	10.86
Imperiali	„	9.80	„	9.86
Galbeni	„	5.80	„	5.85
Ruble Rusesci	„	126.—	„	127.—
Discountul	6 1/2—8 0/10	pe an.		

PARTEA LITERARĂ.

DOINE POPORALE,

din jurul Betleanului culesse de Florica Diugan.

Fă-mă Dómne ce mi face
Fă-mă struguraș de via
La badea 'n cântelăriă
Să-l vėd pe badea cum scriă,
Serie douė trei rėndurī
Nu mai pőte de gāndurī,
Serie bade nu gāndi
Și la mine nu privi,
Că mie nu mi de tine
Oh! amar inima 'n mine.

Eu cu dor badea cu dor
Trebui-ne-ar un doftor
Doftor să ne doftorėscă
De dor să ne mântuiască.

Lungu-i drumul Bistriții
Mare-i dorul bădiții,
Drumul Bistriții se gată
Dorul badei nicī o dată.

Rele-s maică frigurile
Da-s mai rele dragostile,
Din frigurī maica m'ar scőte
Dar din urit nu mē pőte.

Maică măiculița mea
De țī-a fost dragă lumea
La urit nu mē 'ndemna,
De țī-a fost drag a trăi,
La urit nu mē sili,
Că uritul n'are leac
Numai trei scāndurī de brad
Și-o pėtră mare la cap!

Decăt trāesc cum trāesc,
Mai bine mőrtē-mī voesc;
Decăt trāesc cu urit,
Mai bine mőrtă 'n pāmēnt;
Decăt trāesc cu năcas
Mai bine mőrtă 'ntr'un ceas.

De-aș trăi numa atāta
Să vėd badea ce-a lua,
De a lua una ca mine
Dumneșeu să-i deē bine,
De a lua-o mai frumőșă
Picei carnea de pe őse,
Să-i rēmāie osu gol
Cum am rēmas eu cu dor.

Mēi bădiță tu erai
Asėră când șuerai?

— Eu māndruță, eu eram
Asėră când șueram,
Așa șueram cu drag
C'am gāndit că-i eși 'n prag.
— Da a eși și lucru rėu
Că știu că nu-i fi tu-al meu
A eși și Marțī sėra
Că știu că nu mi lua.

Maică drăguț ca al meu
Nu-i cum să nu-mī pară rėu,
Că numa 'n munte este un brad
Ca drăguțul meu de 'nalt,
Numa 'n munte este un frasin
Ca drăguțul meu de sdravēn.

Nu mē da maică pe sate
Să viu cu dēsagiū 'n spate
Și cu cismele stricate
Dă-mē maică 'n satu meu
Dup'un slugă cât de rėu.

Nu țī-a fost maică bănat
De tu pe surorī le-ai dat
Și tare le-ai depārtat,
Tot al cincī și-a decea sat,
Dēu tu maică te-ai temut
C'or veni după 'mprumut
Și nu țī-l'or da mai mult.
Dar de-ar fi tors caerul
T'ar fi dat imprumutul,
De ar fi tors cu furca 'n sat
Imprumutul țī-ar fi dat.

Pentru ce-s bade negruță
Nu-s la tot ciuful drăguță,
Căci de ț'am fost bade ție
T'am cređut la omenie,
Bade omenia ta
Bag'o 'n ochiū mumă-ta.

Sėracul drăguțul meu
Că-i cătană la Brașeu
Mānāncă ce-i trimiț eu,
Carne bună pipārată,
Gură dulce căte o dată.

Molidule mării ta
Am venit la dumniata
Să mē culc sub umbra ta
Să vėd visul ce-oi visa?
De oi visa un vis cu bine
Oiū mai veni pe la tine,

Nimica nu țī-oi strica
Numa-o frunză țī-oi lua
Și o-aș pune pe genunche
Și aș scri-o cu slove multe,
Și aș scri-o cu domnie
Și aș trimite-o la cinstie
La badea in cătānie
Să vėd are gānd să vie,
De a veni eu să-l aștept
De nu la ce foc să șed?

Tu bădiță așa-i gāndit
Că io-s flőre de pe rit
Ție de ciufuluit?
Da io-s flőre de sub vie
Din ómenī de omenie
Nu de ciufuluit ție.

Bade pentru dumniata
Mult mē suduie maica;
La fāntānă nu mē mână
Că se teme de rușine;
La prilaz nu-mī dă răgaz
Caută bade să te las.

Poruncitu-mī-o Ion
Toema din batalion
Să-i fac struț de lilion,
Joi și Vinerī facel-oi
Sāmbătă trimitel-oi
Pe un căruț cu șese boi,
Iconită din pāreto
N'am pe cine il trimite,
Frunzuliță cu argint
N'am așa om bizuit,
Floriciță māndră flőre
L'aș trimite pe sāntu sőre,
Sāntu sőre-i jumėtate
Nu i-a spune pe dreptate,
L'aș trimite și pe lună
Nu i-a fi inima bună,
Māruț roșiu roșior
Sciu că-i copilul cu dor.

Frunză verde de dudău
Floriciță ce-am fost eu
Floriciță din grādină
Cu doruț dela inimă.

Tună Dómne, tună dēu
Talpa lėgānului meu,
In care m'am legānat
Eță că la ce-am picat

La mult dor și la bănat,
Da éráșī Dómne mē 'ntorc
Ca și frunzuța de ploș
Sum fată de protopop
Și nu am nicī un noroc,
Numai țile ticăloșe
Nu pot fi mai norocőșă.

Frunzuliță de lemn 'nalt
Diminēța m'am sculat,
Și frumos că m'am gātat
La uliță am plecat,
Și o suflat un vėnt d'argint
Cu badea m'am intėlnit,
Eu am rīs și el n'o rīs
Inima mi s'ō aprins.
Frunză verde din bănat
Eu tare m'am supėrat,
Acasă am inturnat
Și maica m'a intrebāt
Ce ești fiică supėrată?
Eu din grai așa 'm grāit:
Frunză verde tri și tri
Maică dragă cum n'oi fi
Diminēța m'am sculat
Și la uliță am plecat,
Și o suflat un vėnt d'argint
Cu māndru m'am intėlnit;
Eu am rīs și el n'o rīs
Inima mi s'ō aprins,
Da maica din grai grāi:
„Copilă draga mamī,
Dumineca diminēța
Puneți in pept o rujiță
Și te du tu pe uliță
T'a eși el inainte
El o-a ride tu nu ride
Inima i s'a aprinde,
Și va fi buțiū 'nprumut
Și nu vī-ți iubi mai mult,
— Măiculița mea cea dragă
Inimuța 'n mine'i nėgră,
Că i-am fost perit de dragă
Bine țicī maică d'aceea
L'am iubit de mititea
Nu-l pot uita și de-oi vrea,
Māndră flőre-i norocu
Nu se face 'n tot locu,
Numa 'n margine de apă
Dumneșeu sci cine-l ață
Că și eu mult l'am cătat
Și nicāirī nu l'am aflat.

(Va urma.)

Tārna populară

pregătita și descrisă de
Constantin Dimian, preot gr. or. in Brețeu.
(Reproducerea interdicată.)

Intențiunea salutară ce o urmăresce regimul patriei nōstre, — de a lăți intre popor cultura albinelor după sistemul dzierzonian, până acum nu și-a ajuns rezultatul dorit, căci tocmai intre popor se lătesce mai puțin. Causa nu este că nu ar rēsplăti ostenelele și spesele, ce sunt impreunate cu purtarea acestei economii după sistemul acesta sėu pentru că poporul nu ar recunōsce avantajile lui, cât mai mult, pentru că pregătirea tărnelor este impreunată cu multe spese, recerēnd material mult și scump și pe lângă acesta încă pregătire numai prin măiestru.

Cugetānd asupra acestui neajuns, ce impedează lățirea albinăritului intre popor, ca cauze impedează am aflat a fi următorele:

1. Facerea tărnelor recere multe scāndurī, cari pe alocurea sunt fōrte rarī și scumpe.
2. Trebuesc pregătite tot numai de mă-

iestrii, pe prețurī marī și căroră puțin le pasă deca greșesc mēsură, căci greutățile nu le simt ei, ci cultivātorii.

3. Că trebue să li se facă stupinī, unde să fiā așeđați preste vėră, și zīmice unde să fiā ernați sėu alte localurī unde să-i așeđam și să le ocupām cu stupi.

4. Că scāndurile, din cari se pregătesc tārnelor trebuesc uscate mai mulți ani (vre-o doi — trei) de nu voescē stuparul să-i crepe și să i se ingusteze cele făcute din scāndurī verđi, producēnd astfel disordine in stup (căci prin crepăturī intră frigul, albinele hōțe spre a incerca căratul etc.)

5. Țėranul este silit a sta in nelucrare și a-și da banii altora.

Tot atātea cauze, cari tocmai pe țėran nu-l atrag de a-și schimba cultura albinelor din sistemul vechiu al coșurilor de nuele și de paie, ci este mai aplecat a-și omorī albinele, pe aceste făpturī silitōre și folositōre ca să le pōtă lua mierea și astfel a-și impuțina numărul stupilor, al acestor lucrātorī

fără plată — prin urmare a-și impuțina și venitul numai din nesciința pregătirei unui coș cum se cade — căci așa este natura țėranului pretutindenea, că el mai bine se folosesce de apucăturile lui invecchite, decât a se lăsa in spese. Cel care ar afla un mijloc de a inlocui materialul cel scump cu altul mai ieftin și ar putea arāta un mod de pregătire cât s'ar putea de mai ușor, acela ar contribui fōrte mult la lățirea acestui ram de economiā intre popor. Meditānd deci cum s'ar putea delătura neajunsurile inșirate mai sus din lățirea albinăritului intre popor, am pregătit un fel de tārna, in carea am căutat a intrebuiința cât se pőte de puțin material de lemn și l'am inlocuit prin pāmēnt, nuele de richită, de salciā, paie, curpeni sėu alte buruienī, după cum se va vedea la descrierea ei, ce va urma mai in jos, că încāt m'am și apropiat de propusu-mi? — reușindu-mi dorința — despre aceea vor judeca și se vor convinge cultivātorii.

Ș. 1. Inainte de tōte trebue să ne pro-

curăm lați, cari să fiă de 5—6 cm. lățime și de 2—2 $\frac{1}{2}$ cm. de groși; lungimea laților pôte fi ori cât de mare. Lați aceștia îi tragem la rînda (ghilim). După aceea îi scurțăm cu ferăstrăul în bucăți de câte 38 cm. cei mai scurți; érá cei mai lungi de câte 55 cm. decă voim să facem târna pentru 12 faguri (decă însă ar voi să facem târna mai mare séu mai mică, atunci socotim pentru fie-care fagur câte 35 de milimetri.) La fie-care laț lăsăm câte 1 cm. mai mult, ca întemplantându-se a nu-l tăia drept cu ferăstrăul, atunci să avem de unde îndrepta și tot să nu ne rămână lațul scurt. Din lați ne facem două rame pentru o târnă și adecă una va veni de-asupra și cealaltă de desupt. Pregătirea ambelor rame difere una de alta; căci un fel vine pregătită cea de deasupra și altfel cea de desupt.

§. 2. Pregătirea ramei de deasupra numită cu *scobitură* este următoarea: Luăm doi lați trași la rînda (ghiliți) de câte 55 cm. și pe o muchie a acestora, carea este să vină în partea din lăuntru în fața de deasupra a ramei facem o tăietură de 5 mm. de lată și de 6 mm. de adîncă. În tăietura acésta este să se așeze ramele cu faguri când este târna gata. Mai facem apoi la ambele capete ale acestor lați de 55 cm. în grosimea, ce o formeză ei (adecă lați) o scobitură cam de 6—8 mm. de lată, până când răspunde până dincolo prin lățimea lațului. Acésta scobitură (care în tēmplăria trebuie că-și are terminul séu, dară pe carea eu nu-l cunosc) o putem face și cu ferăstrăul, numai cât la rēdăcină tot trebuie să o tăiem cu dalta. Scobiturile acestea din capetele laților celor lungi, cari formeză cōstele (laturile) târnei, vin de imbuca pe cele două capete subțiate ale laților celor scurți, cari și ei vin astfel pregătiți.

§. 3. Tăiem la ambele capete pe de amēndouă părți late ale laților câte o tăietură de margine, lăsând mijlocul laților celor scurți în o grosime de 6—8 mm. netăiat, după cum adecă este de lată scobitura în lați cei lungi. Aceste capete subțiate ale laților celor scurți, cari formeză fața și dosul târnei, le vărăm în scobitura din capetele laților lungi și astfel se va forma un patru-ungiu (oblong). Dar fiind-că pe muchia din lăuntru a laților celor lungi este tăiat locul unde să se așeze capetele ramelor cu faguri, așa partea de deasupra a capetelor laților mici vin scurtate cu 5 mm. mai puțin, adecă va fi lungimea lațului netăiat de 26 cm. ca să astupe tăietura din muchia capetelor laților celor lungi.

Spre a putea pregăti rame ușor ori și care începător, facem numai câte o tăietură în capetele laților, până cam pe la mijloc și spre a o întări legăm capetele laților unul de altul prin sîrmă (drot).

§. 4. Pregătirea ramei de desupt, numită cu *deschițetură* se face astfel: cei doi lați lungi de 55 cm. se scobesc tot ca cei ai ramei de deasupra, cu aceea deosebire numai, că le rămân cele patru muchii întregi. Cei doi lați scurți, aceia se taiă numai pe latul părții de deasupra, cam 1 $\frac{1}{2}$ cm. spre a se imbuca în capetele celor de 55 cm. Prin imbucarea acésta se nasee la ramă pe o parte (cea de deasupra) o ridicătură de 7 mm., érá pe cealaltă (cea de desupt) o deschițetură de 7 mm. atât înainte, cât și în dos, cari deschițeturi vor forma urdinișele târnei.

§. 5. Avēnd ambele rame gata, le luăm și începem a le sfredeli tot la depărtări (distanțe) de câte 5 cm. așa că în lați cei lungi vom sfredeli câte 10 găuri; érá în cei mici câte 4 găuri, cam într'o depărtare de 1 cm. de marginile din lăuntru ale ramei.

§. 6. Aceste două rame formate din lați le punem una asupra celei lalte așa, ca rama cu deschițetură să vină de desupt, érá cea cu scobitură să vină deasupra și le prindem cu nisce bețe cioplite, numite grădele, cari pot fi de ori și ce fel de lemn, numai cât trebuie să fiă drepte și la cele două capete le creștăm și le subțiam spre a nu putea intra în găurile sfredelite în rame, decă se pretinde (cere) a avea târna înălțimea; adecă la târnele, în cari folosim rame de faguri mari, să nu fiă mai mare grosimea ramelor și cu înălțimea grădelelor de cât de 38 $\frac{1}{2}$ cm. érá decă vrem să folosim rame mici, atunci să nu fiă mai înaltă de 19 $\frac{1}{2}$ cm. De aceea decă grosimea lațului va fi de 2 cm. atunci grosimea ambelor rame formând 4 cm. înălțimea grădelelor între cele două creștături și subțiar trebuie să fiă de 34 $\frac{1}{2}$ cm.; érá la cele cu rame mici va fi grosimea laților 4 cm. érá înălțimea grădelelor de 15 $\frac{1}{2}$ cm. E bine ca capetul cel creștat de deasupra grădelelor să-l lăsăm ceva mai lung, căci ne va ușura lucrul mai târziu când vom impleti târna.

§. 7. Acum începem a o impleti. Impletirea se face de regulă cu nuele de richită. Veți bine că ar fi mai de dorit a fi richita uscată și curățită, dară între grădelele cele dese uneori se rupe și astfel putem folosi și richită verde necurățită și cu deosebire richită tăiată érna, când nu se cojesce (belesce) și apoi o lăsăm să se usce așa îngrădită. Ingrădirea se face ca la garduri de drépta spre stînga, numai cât capetele cele gróse ale richitei nu le vărăm costis ca la garduri, ci drept în jos (perpendicular) în partea stîngă a grădelelor și apoi le indoim chiar lângă îngrăditură. Spre a putea îngrădi până sus, nu batem rama de sus în grădele până la creștătură, ci o lăsăm nebatută în jos, până ajungem cu impletitul până sus, și numai atunci batem și rama cea de sus în jos, și întepenind capetele grădelelor cu pene (icuri) de lemn móle (precum plop, loziă, brad) spre a nu eși grădelele din rame și a se desface târna, le tăiem spre a fi rama netedă.

§. 8. Fiind gata cu impletitul, începem a ne pregăti materia de lipit, pe carea o pregătim după cum am descris-o la §. 35 în stupăritul meu și adecă 4 părți baleză de bou, o parte lut galbin (pământ) și o parte cenușă.

§. 9. Cu acésta materie începem a lipi târna apăsă pe partea din afară și avēnd vârtejul de paie gata, veți Stupăritul §. 36, începem încă pe lipitura móle a-l înfășuri strâns de târnă, adecă a o căptuși, ca astfel vârtejul de paie să intre prin lipitura móle spre a nu rămânea găuri pe unde să pótă străbate frigul înlăuntru. Spre a nu rămânea vârtejul de paie, de regulă cam pe la mijlocul părților depărtat de lipitură și astfel să aibă pe unde străbate frigul și a se incuiba molii séu furnicii, îl mai strângem (cōsem) cu câte un fir de richită de părete astfel, că se va forma un părete indelat prin carele, pe lângă lucrările, ce i se vor mai da și cari se vor arăta mai jos, nu va putea străbate frigul nici decum.

§. 10. Avēnd târna căptușită cu vârtejul de paie, începem încă odată să o mai lipim, atât pe dinlăuntru cât și pe din afară. Spre a ni se forma părții netede (obli) ne folosim de un îndreptar ca și de care au zidarii (séu decă nu am voi să ne facem îndreptar, folosim o scândură dréptă) și cu el netezim părții pe ambele părți, punēnd târna la un loc umbros spre a se usca. De multe ori lipitura de pe târnă crépă, în astfel de casuri o cărpim tot cu materie de lipit până atunci, până când nu mai are crépături.

Decă cineva nu ar avea baleză și cenușă de ajuns, atunci să nu-și bată mult capul după aceste materii, ci chiar și în locul vârtejului de paie să începă a lipi târna pe din afară cu tină din greu, până i se va face părțile netede (oblu) cu marginea ramelor, și tot ce se cere în astfel de cas, este să tăiem în lipitura de tină paie séu să punem plévă și să o frământăm bine la un loc spre a se ținea una de alta și a impedece astfel crépatul lipitului când se va usca la un loc umbros. La sóre nici o dată să nu se pună târnele lipite să se usce, căci ori cum ar fi pregătită, lipitura crépă. De asemenea e bine ca să nu o facem de odată gróasă, ci în mai multe rânduri, căci atunci se va ținea mai bine și nici nu va rămânea crépături.

§. 11. În urma lucrărilor descrise până aci, ne-am format cei patru părți ai târnei, cari sunt destul de indesați și groși spre a nu lăsa să străbată prin ei frigul ori cât de mare. Au însă aceea scădere, că pământul adecă lipitura absorbă (suge) aburul ce se formeză din resuflarea albinelor și prin acésta absorbire ar ținea umezélă și ar muceși și fagurii din târnă, ceea ce este stricacios pentru albine. Spre a scăpa și de acésta scădere, târnele astfel pregătite, le spoim pe dinlăuntru cu cēră fórte ferbinte, astfel apoi spoite, cēra nu va lăsa să intre umezēla în părți și a se face mucigăiu. Este cam scumpă spoială ce e drept, dară tot albinele o fac și până când vre-un chemic nu va afla altă materie mai efină, trebuie să folosim cēra, căci mirosul de cēră atrage pe albine de petrec bucurosi în ele. Cu timpul însă chiar și de nu ar fi spoit cu cēră, albinele l'ar lipi cu cleiu de-al lor, dară până atunci ar trage umezēla în sine s'ar putea rēscóce și impletitura și nu ar fi destul de sănătósă și trainică târna.

§. 12. Avēnd târna într'u atăta pregătită, a rămas deschisă încă pe de două părți și adecă pe deasupra și pe de desupt, pe unde trebuie să umblăm la ea. Spre a astupa și aceste găuri ne pregătim două scânduri. Pregătirea este ușoră, căci din o scândură trasă la rînda numai pe o parte, tăiem cu ferăstrăul două capete (bucăți) și adecă una de 65 cm. de lungă și de 30—38 cm. de lată; érá cealaltă de 43 cm. de lungă și de 28 cm. de lată. Cea mai lungă va veni spre a astupa de desuptul târnei în locuri unde nu este stupină séu lavițē, așa că prin lungimea ei de 5 cm. din ambele capete, cu care ese de sub târnă afară, se formeză *puntea urdinișului*, pe care intră și es albinele în sبورul lor. Cea mai scurtă va astupa târna pe deasupra, pe unde umblăm de cercetăm stupul și scótem fagurii, ca un coperiș neîntepenit pe târnă spre a putea umbla la stup ușor. Spre a nu se incováia aceste coperișe de căldura și umezēla ce se formeză în stup și astfel a se forma deschițeturi și crépaturi,

le batem la ambele capete câte un laț curmeziș cu cuie de lemn, spre a le ținea tot de-a-una drepte. (Va urma.)

Schițe și reflexiuni.

(Urmare.)

Era aproape cătră amedii și afară de aceea nici n'aveam de cuget să mergem mai departe, decî ne-am așezat aici. In jur domnia tăcere și numai din când în când câte o mirlă ne atrăgea atențiunea. Aici făcurăm prânzul. Ți poți inchipui un prânz frugal in mijloc de codru verde, dar făcut cu mult apetit. Restul ploscei noastre ne prinse tot atât de bine ca și colo in poenă. D'abia aprinsesem câte o țigaretă și ne întinsesem pe erbă, când un sunet de frunze uscate ne distrase din dulcele farniente. Amendouii păream încât-va surprinși. Căutam ambiu in direcțiunea de unde venia sunetul când și vedem ceva, dar ce era nu puteam zări bine, puteam distinge numai o colóre sură — cu pete vîrgate; nu era mare și asta ne mira mai mult. Ce era ne fixa pe noi și ea, vîdurm și ochii scilpitorî agerî. Nu stătui nici un pic la indoelă să pun mâna pe pușcă. Un moment apoi, și acel ceva era al treilea punct pe care-l aveam in ochi. Cel dintăiu mijlocul spațiului dintre cocose — oșelele puscei, — al doilea bumbicul din capetul țevilor, și al treilea aceea. Imi era că nu cum-va să-i vină aminte să-și caute de cale, deci in momentul următor și trasei. Să ridică un fum teribil inaintea mea; nu puteam vedea decă vînatul e al meu, séu imi multămesce că l'am lăsat sănătos. — Fuga . . . intr'acolo! Nimerisem, vînatul sta fără mișcare. Pușcătura i sfărmască căpățina, lăsându-i pielea incolo neatinsă. Nu mai vîdusem un ast-fel de animal, dar spre bucuria mea imi veni intr'ajutor amicul, care imi spuse că nu pôte să fiă alt-ceva decăt pisică sêlbatică. Bravo! vînat, n'am venit in zadar, étă un animal rar!! Eu o scrutam cu deamăruntul, când de odată tresării la pușcătura amicului meu. O biétă vererită fugise și ea și să refugiase pe vîrfu unui fag inalt, unde C . . . vîdendu-o o silă să se dea jos fără voia ei. Bravo! bravo! doue vînatuî frumose in același timp!

Să audî frate pușcătura in muntî! — Tu care pusci pe câmpia nu-ți poți face nici ideia cum se aude aici o descărcare. Acolo sunetul e slab și se pierde in momentul următor. Aici pușca pocnesce ca un tun; și apoi să audî după aceea echouri și rêsunete din cóstă in cóstă, din deal in deal și străbătend până in fundul văilor adencî și rêspondend de acolo cu câte un echo gróznic rêsunător.

Erau doue după amedii când plecarăm de acolo. Vream să vîd mai multe, și de aceea nu ne-am intors pe unde venisem. Din culme ne lăsarăm drept in jos spre vale. După o jumătate de oră și ceva mai bine ajunserăm jos. Un părăiaș bine adăpat de isvóre, limpede ca cristalul curgea pe pajiște verde, pe o luncuță nu mai lată de 20 pași. Curgea cu mare repeđiciune și făcea un sgot mot monoton, îl audisem murmurând in vale încă pe când scoboram prin pădure. Sórele îl făcea și mai limpede scaldându-și rađele in el. Aflam o plăcere de a merge tot pe marginea lui. De odată ce-mi trece prin apă pe dinaintea ochilor cu o repeđiciune de fulger? Aparițiunea se repetesce, am trebuit să constatez o realitate. Erau păstrăvi. Mi se

vedeau negrii. Ei esiseră pe apă, că după cum spune amicul meu, incepend de pe la o oră și doue după amedii se imprăscie pe apă și-și caută nutremént séu că le place a petrece la sóre. Vîdendu-ne se spăriau și se ascundeau. Erau mulți și pentru aceea am putut urmări mai mulți până la locul unde se ascundeau. Nu mai decăt ne-am făcut comodi și ne-am apucat ai căuta. Vîdusem pe unde cum se pitulaseră sub câte o piétră mare. M'am dus fôrte incet, am cuprins piétră pe de desupt cu mânil pe cât am putut; după instrucțiã primită am umblat fôrte fin. Păstrăvul meu cugetai că n'are minte, nu se mișca, ei sta pe loc. De altmintrelea se spune că-i puțin bănuitor. L'am atins incet, de tot incet cu mânil fără ca să se miște mult și așa până l'am putut apuca cu amendoué mânil. In zadar i era atunci tótă lupta și sbateră, căci era pré târđiu. Am continuat așa fără ca să pot însă avea tot acel succes strălucit, căci doi mi-au fugit de sub mână, érá pe unul l'am scăpat eu după ce-l apucasem odată, pe când voiam să-l scot afară, căci păstrăvul fôrte luciu și luncos fiind la piele își scapă când te cređi mai sigur in posesiunea lui. Cu tóte astea prinsesem cincî bucăți destul de frumose ér amicul meu șepte. Bravo! strigarăm noi de odată, avem acum și pesci vom merge acasă voioși.

Erau păstrăvi de cei numiți: „păstrăvi de codru” și aveau pe spate colóre negriă inchisă, pe laturî ceva mai deschisă, érá pe pântăce albă. Nisce pete — puncte — roși frumose le infrumșeau nu numai pielea spatelor și cu deosebire a laturilor dar erau presărate din abundență și pe aripî atât pe cele dela códă cât și pe cele din spate.

Am plecat apoi pe vale in jos, o vale strîmptă, puțin luminosă, și cu mult mai lungă decăt calea pe unde venisem. Cu apusul sórelui ajunsesem și noi acasă.

Să inserase destul de bine; eu stam afară in coridor și-mi reamintiam experiințele de peste ți. Pe dealul din fața casei se vedeau mai multe focuri. Imi plăcea să le privesc cum lumineză in amurgul serei. Venise și amicul meu, dar pare că amendouii eram cufundați in cugete profunde. Din acestea ne deșteptară nisce sunete dulci. Femeile muntene, pe cari de regulă le caracteriséză veselia, pe lângă tótă ostendela muncei de peste ți, veniau cîntând, ér bărbații fluerând. Cîntau o doină de cari numai văile și muntii, rîurile și isvórele, poenile și codrii pot spune ce insemneză și cât farnecă. Asta s'a repetat așa in fie-care séră cât am petrecut acolo. Puțin după aceea se făcuse óre-care tăcere in natură când de sus din deal se audî un buciun scotend tonuri tainice in tăcerea serei. Ai fi tot ascultat.

Ne-am culcat curend și cu tóte că eram fôrte obosit după o ți lungă de umblare prin muntî și văi, suisuri și scoborisuri, somnul nu voia să se impretinésca cu mine. Vedeam inainte-mi tot regiunile vîđute, acum in deplină lumină acum in umbră, tot cotoi sêlbaticî, vererite, căprióre și păstrăvi frumoși. Târđiu numai am putut adormi, dar impresiunile de peste ți incepură in somn a se reproduce ca de pe o filă fonografică pe rënd una după alta.

Pe țiua următoare era proiectată o pescuire de păstrăvi după tóte regulele. Cei de erî erau prinși numai prin voia unei întemplări. Ne-am statorit timpul de plecare pe

ora una d. a. Până atunci am făcut preparativele necesare. Și fiind-că trebuia să intrăm inșine in apă aveam să mergem desculți. Dar scii in rîurile de munte nu e năsip móle ci-s petre dure, pe cari unul nededat n'ar putea umbla nici decăt desculț, ba de multe ori sunt pietrii tăietóre, cari pot să te și rănésca la picioóre. Decî amicul meu s'a ingrijit de nisce încălțăminte cu cari puteam umbla și prin apă. Am luat cu noi un băiat, care să ne ducă provisiunea și traista cu pesci, ce aveam a-i prinde, căci veđi Dómne, speram să prindem mulți, și apoi vestmintele și încălțămintele nóstre, ca indărept să putem veni domnesce.

La óra una tóte erau gata și noi de asemenea. Cu un „Dómne ajută” pornim. Nu trebuia să mergem departe, riul curgea chiar pe lângă pórtă amicului meu. Iti va trebui explicare cum să prind! Étă și acesta e modul cel mai ordinar: Ai un coș de nuele mai mult de formă conică, care la gură e turtit ca cu o lature să se pótă lipi de pămént. La mijloc e ceva cam strîns in forma grumađului. Din grumađul acesta care e cam așa de larg cât ți-ai putea băga pumnul, in partea din lăuntru e ast-fel intoemită o ingrăđitură indreptată spre vîrf, încat pescele intrat acolo cu greu pôte eși afară. Inchipuesce-ți cursa de sírmă pentru sóreci! Acesta se numesce vîrșia. De vîrșia ne-am folosit de astă dată. Pesci de ordinar petrec prin răđecinî, pe sub petrii, pe sub țermuri erboși etc. Să pune vîrșia inediat lângă răđecina din jos ori din sus, și apoi soțul cu o rudiță i alungă din răđecină inspre vîrșia. Ei cred pôte că in aceea se află in loc secur pe când au căđut in cursă. Séu fiind-că după amedii sunt inprăsciați pe apă, se pune vîrșia intr'un loc unde se strîmptéză apa la o margine séu printre doue petrii, și celălalt la distanțe de câte 50 pași in lung; ei vin și se ascund in vîrșia de multe ori câte 3—4—5 odată. Așa eu așeam vîrșia, se înțelege după ce mi s'a dat óre-cari instrucțiunî peabile.

După ce la vr'o doue răđecinî n'am avut nici un succes, la a treia nu departe de casă, când C . . . bătuse cu rudițe de vr'o doue trei ori in răđecină, étă numai că simțesc la picior o mică sguđuire, căci vîrșia mai comod se ține punend un picior pe ea după ce ai așezat-o bine, atunci óre cum-va prin forța unei impulsuni interne am și pus mâna pe ea și afară!! Dómne ee bucuria când m'am uitat in lăuntru și am vîđut un pesce. Ce bucuria crudă, căci el bietul se svércolea cât nu mai putea, dar in fine tot bucuria era. Imi era óre-cum sa bag mâna in lăuntru să-l iau, decî fuga! . . . afară la țermure unde l'am tornat pe erbă verde. Jucam in jurul lui ca un nebun de bucuria și părere bună . . . Bucuria noastră s'a potențiat când mai punend odată tot acolo am avut fericirea de a mai prinde unul. Am prins curaj și pasiunea noastră deveni mai impetuósă. Timpul încă ne favorisa, căci deși apa era ceva cam rece totuși ne încălđia sórele cu tótă puterea, și apoi liniștea aerului încă făcea mult. Căci să scii amice că pe timp vîntos nu se pot prinde ușor păstrăvi.

Erau trei ore d. a., lucrul nostru avuse succes pot țiice mai mult decăt strălucit. Eram chiar in dreptul unei lunci largi, aveam să cercăm la o rēđacină mică. Deocamdată ne propusesem să rămănem puțin aici spre

a gusta din bucatele ce ni le adusesem merinde. Apa aici era lină, sôrele o lumina. Când eu mă pregăteam să așed vërșia, amicul meu îmi făcù un semn, prin care mă opria și tot odată îmi arată ceva colo în apă. Eu nu vedeam nimic. În fine după ce privii mai bine veđui ceva ca și când s'ar legâna. Și ce era? un păstrăv mare ruginiu. Il veđusem mai înainte, dar ochii mă înșelaseră. Cuge-tasem a fi un putrigaiu. El sta legânându-se molatec în fața sôrelui, îl invidiam veđându-l în acest seducător farniente, dar nu pré aveam timp de a sta mult, ne temeam că ne va observa și pe aci țî-e calea. Amicul meu luă vërșia dela mine și frumos, de tot frumos, voia să o așede unde cugeta că avea să intre pe-cele în rădăcină, dar care ne fù mirarea când fără ca eu să apuc a-i arêta calea și fără ca vërșia să fiă aședată de tot, pescele nostru dispărù. Nu sciam încâtrău a apucat? În zadar ne întrebam, căci nu putusem observa ce s'a făcut. Prin mișcarea lui repede tulburase apa, nu mai vedeam nimic. Perdusem speranța de a-l avea. Il vom căuta totuși — ne-am đis noi — căci ar fi păcat de un așa pesce. Ridic vërșia ca s'o pun în alt loc. Când colo ce să veđi? El umpluse cu corpul său vërșia. Capul i era în fund și còda i rêmăsese afară și bătea numai cu ea încòce și incolo. Să fi veđut atunci surprindere și bucuria! (Va urma.) **Corn. Iubașiu.**

DOMNUL TUDOR,
TRAGEDIE ÎN 5 ACTE.
(Urmare.)

A m a n.

Deci trebuie să-ți cer Măria ta,
Ca ori-ce legătură ai avea
Cu Ipsilanti 'ndată să o rupi
Și calea spre-înțelegeri s'o astupî.

Tudor.

Să-mi spui pe scurt tot ce vizirul vrea.

A m a n.

O parte din Munteni, Măria-ta,
Sunt bănuți, deci i vei desarma,
Er capitala noi vom ocupa
Și Giurgiu, — asta-i tot Măria-ta.

Tudor.

Și capitala, hîm și Giurgiu — dar
Pré mult îmi cereți, mergă Giurgiu, ér,
Cât despre Bucuresci, voi fi în stare
Eu singur să le țiu în apărare.
Vé dau ori ce mi-eți cere cu dreptate
Dar țera să-mi lăsați în libertate.
Fiți siguri că nu s'a instreina.

A m a n.

Nici gând de-instreinat Măria-ta,
Căci scim că bine o vei apăra,
Dar cred că dóră nu vei aștepta
Ca noi cu Sava să te ajutăm
Ș'in schimb nimica să nu căpătăm.

Tudor.

E drept.

A m a n.

Er până ce n'ei rêsplăti
În capitala ta vom stărui.

Tudor.

Nu v'este de ajuns cuvântul meu.

A m a n. (sculându-se)

Nu credem nici în Dumneđul t'eu,
Deci cum aștepti să credem noi în tine? —
Mult sânge am vërșat, o scii pré bine
Și totuși n'am putut să cucerim
Din aste țeri. Acum voim să fim
Mai cu noroc și vrem ca să păstrăm
În veci al Dunării mánosul țerm.

Tudor.

Lăsați-mé să 'nving dintru întâi
Pe eterești, ér restul s'a găsi.

A m a n.

Ba deu Măria-ta și cređi că eu
Pe ăst negarantat cuvânt al t'eu
Voi alerga acum să fac cum vrei,
Eu care sciu că și cu Rușii stai
De mult în pertractări, cu Rușii care
Voiesc a ne sfășia cu a lor ghiare.

Tudor.

Vizirul și-a ales în adevér
Un harnic om, cu capul ca de fer (scólă)
Aman pașa, nici gând de Bucuresci
Ean spune decă ai și alte vești.

A m a n.

Cu asta s'a sfērșit al meu mandat.

Tudor.

Să dau eu capitala? Nici o dat!
Cu Ipsilant mai bine mă impac.

A m a n.

Decă mai poți.

Tudor.

Ori când aș vrea s'o fac.

A m a n.

Alaltaeri puteai, de eri e prea
Târđiu, căci Roncia-i prins! O sciu da, da!
(Tudor se uimesce)

Vizirul tot de sincer te-a distins
De eri însă de tine s'a convins,
Mai punem că și căpitanii t'ei
Toți ți-au subscris și sigur ești de ei,
Nu sciu de bănuț ce ar mai fi
Deci Bucuresci nu ne-or desuni.
Vizirul nostru se va mulțami
Cu Cotroceni. Măria-ta să stai
În Bucuresci lăuntru decă vrei.

Tudor.

Eu să mă 'ncred în voi, nu voi în mine! —
Propunerea-ți voi chibzui mai bine.

A m a n.

Cât mai de grab te rog, Măria-ta,
Vizirul nu-i deprins a trăgâna!

Tudor.

Pré mă zoriți și multe-s de gândit,
Nu vreau să fac cumva un pas pripit.

A m a n.

Precugetare da, se cere deu
Dar trăgânarea e un lucru réu. (Ese)

SCENA VI.

Tudor, Cacalățeanu și Cioran.

Cioran.

V'ați înțeles?

Cacalățean.

V'ați învoit?

Cioran.

Îmi pare

Că Turcul a plecat cu voie mare,
V'ați învoit.

Tudor.

Ba nu și deu d'oi sta
Să mă gândesc, mai bine m'oi lăsa.

Cacalățean.

Ce fel?

Tudor.

Ca să atêrn de mila lor
Nu pot și nu o fac să sciu că mor.

Cioran.

Ce spui de milă! dóră n'ai cerșit,
Nici ca fugar la dênșii n'ai venit!
Nici nu primesci atât pre cât le dai
Deci nu-înțeleg ce indoieți mai ai?

Tudor.

Scii voi cum o păți al Anglii rege
Cel cu dușmanii voi a se 'nțelege.
De mișav trădător l'a judecat
Al său popor și capul i-a tăiat.

Cioran.

Dar fapta ta e óre ca ș'a lui.

Tudor.

Credința, dragii mei, așa vé spui,
E lucru sfânt, ori care muritor
Chemat se simte-ai fi rês bunător.

Să scii că vrajba, ori ce dușmanie
Invidia și ura, gelosie
D'ar fi cât de turbate, d'ar părea
Că ele 'n veci nu se vor împăca,
Să scii, că una cu-alta se 'nțelege
A pedepsi p'acel fără de lege
Sperjurător, pe fêra cea scârbósă
Jivina hîdă, veninósă,
Ce pe furiș în case se târesce
Ș'a omului vieță vestejesce.

Cacalățean.

Dar ce te judeci tu mai aspru chiar
De cât dușmanul t'eu cel mai amar.
Spre mântuirea țerei românesci
A cugetului pace tu-ți jertfesci.
Veđi d'astă mângâiere nu uita,
Sfêrșesce deci și nu mai pregeta.

SCENA VII.

Dina Cacalățeanu și precedentii.

Tudor.

Ce vrei? Nu-i trebă de femei aici?

Dina.

Viu să te felicit, — ce dóră nici
N'ai terminat! Să cred una ca asta?

Tudor.

Cacalățene ia și du-ți nevasta!

Dina.

Pe sora Domnitorului?!

Tudor.

Cum ce!

Dina.

N'a terminat, ce pedecă mai e.

Cacalățean.

El nu voiesce.

Dina.

Nu? De și-i silit!

Cioran.

Grăiți-i voi, căci eu am ispravit,
Când mi se spune de credința și
De cuget, — nu mai pot vorbi.

Dina.

Ce fel! pe când eram încă departe
Și tóte ne păreau lucruri deșarte,
Atunci aveai curagiú, erai decis,
Acum când veđi cu ochi al nostru vis,
Când săvêrșirea e aprópe, când
Succesul este sigur, — bunul gând
Te lasă și d'odată te 'ngrozesci.

Numai de planuri frate harnic ești, —
Fricos însă când e să făptuesci? —
A lor părere astfel întăresci?

Dușmanii sunt pătrunși

Ba sunt în stare chiar a dovedi

Că gata tu erai a făptui.

Dar că vr'o dată vei și îndrăzni

Mărêța faptă a o săvêrși,

Nici unul dintre ei n'a așteptat.

Cređend în ea, ei te-ar fi redutat. —

Sé póte frate, să fi 'naintat

Încât de sigur ți s'a imputat

Tot ce-i mai réu și fapta implinită

Îți e de eterie socotită,

Ș'acum să te retragi, să perđi dobênda?

Cercatul plan ar merita osênda,

Dar fapta chiar nemuritoare-a fi.

De-i reuși, deu nimeni n'a cârti.

D'a cerului ursită s'ar privi.

Aprod.

Dimitrie Macedonski!

Tudor. (iute)

Să mai stea!

De altă dat, acum nu-l pot vedea.

Aprod.

Sé rógă numai pentru o clipită,

Căci are o afacere zorită.

Tudor.

Ean să-l ascult acum. Mai scii ce vrea!

Dina. (rîde)

Cunosc pré grabnica solia sa.

(Va urma.)

CANCELARIA NEGRUȚIU

in Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania

DESCHIDE ABONAMENT PE ANUL 1889

LA:

AMICUL FAMILIEI. Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XIII. — Apare în prima și 15 și a unei în numărul câte de 2-3 côle cu ilustrațiuni frumoșe. și publică articlii sociali, poezie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează chestiuni literare și științifice cu reflecție la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celor lalte poporațiuni din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate năusece a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot năusece a întinde tuturor indivizilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, plătibil și în bilete de bancă ori marce postali.

PREOTUL ROMÂN. Diar bisericesc, scolastic și literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½-3½ côle; și publică portretele și biografiile arceherilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni. — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocașuni, mai ales funebrale. — apoi studii pedagogice didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și scrii cu preferința celor din sfera bisericesc, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe un an întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, plătibil și în bilete de bancă ori marce postali.

— **Colectanții primesc gratis tot al patruea esemplar.** —

— **Numeri de probă se trimit gratis ori cui cere.** —

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura propriă:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverdită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Merinde de la școlă seu învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar de Dr. Georgiu Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroșe, are să ocupe un loc de frunte în bibliotele noastre poporale. Domnul autor a avut nimerita ideea, de a publica prin opul de față un diar de școlă, ce și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii poporale superioare din Câmpeni, va să dică pe când era în al 4-lea an de școlă. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școlă cât și afară de școlă: o colecție bogată de diferite povățuiri primite de la învățătorul seu, pre cari autorul le a prelucrat și dezvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioșe, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câte-va din cele 32 capitole, cum ar fi d. e. capitulul despre fumăt, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsescă din nici o bibliotecă poporală românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui esemplar cu porto-francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzariul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea noșlei: **Idealul pierdut** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela poporală de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sicheastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însore. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda seu nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin Nicora prof. giunnaș. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafir și violele. poesii poporale culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu puil ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteului Român. Cartea III., IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr. — câte una deosebit 30 cr.

Biblioteca Familiei. Carte 1 cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecta de recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicire din istoria pedagogiei la noi — la Români. de V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de Gramatica limbii române pentru școlile poporale în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de dat 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mē nita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propnerea calculărei în școlă poporală pentru învățători și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la tôte sârbătorile de preste an. de I. Papiu. Un volum de preste 24 de côle 8° mare, papir fin. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai binecunoscut clerului româna, decât să fiă de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predică întrece încă tôte volumurile de predică edate până acum, prin întocmirea sa — având o notiță istorică la fie-cere sârbătoare, — care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. — Prețul unui esemplar cu porto-francat e 2 fl. v. a.

Cuvântări funebrale și iertăciuni pentru diferite casuri de mörte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 côle cuprinde: 8 cuvântări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de mörte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare însă mai special de mörte, 4 la înmormântarea omeniilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de mörte special; — apoi pe mai bine de patru côle urmază o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni și anume: 1 — iertăciunile bărbatului de la muier, 2 — a muierii de la bărbat, 3 — a părintelui de la fi, 4 — a mamei de la fi, 5 — a fiilor de la părinți, 6 — a fratelui seu surorii de la frați și surori, 7 — a nepoților de la moși, mōșe, bunți, bune, străbunți, străbune, 8 — a nepoților de la unchi și mătușe, 9 — de la nēmuri și consăngeni mai depărtați, 10 — de la consoți de aceeași ocupațiune, 11 — de la binefăcători, amici, cunoscuți și de la toți creștinii adunați. Recomandăm Clerului român acest bogat volum de cuvântări funebrale și iertăciuni lucrate amăsurat tuturor cerințelor proșimeii fungente la casuri funebrale. — Prețul unui esemplar spedit franco e 2 fl. v. a.

Cuvântări bisericesci. Tomul III. scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predică pe Dumineci și sâ. estinde pe 12 côle 8° mare. — Prețul unui esemplar spedit franco e 1 fl. v. a.

Orientele catolic seu concordanțele tradițiunei în două limbi — română și latină, tractază despre primatul bisericeii și se estinde pe 22 côle 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui esemplar spedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele Filosoșei seu cunoscințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui espuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate de la auctorul) de Ioan Papiu. — Acest op care se estinde pe 11 côle 8° e foarte acomodată ca premiu pentru cei ce absolvă școlă poporală, să vinde cu prețul numai de 50 cr. esemplarul espedit franco.

Manual catehetic pentru primii auș scolastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Rațiu, fost profesor de s. scriptură, catehetică și metodică în seminariul archidieceșan din Blăși, actualmente vicar episcopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu alte recerute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ăr ceremoniele bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserică noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii săi. Acastă scriere are să fiă un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioșă-morală, ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui esemplar din acest op, — care poartă clausula aprobărei Prea ven. Ordinariat Metropolitan din Blăș și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poesii în text. — este 1 fl. v. a.

Omiilele celui dintru sfinți Părintelui nostru Ioan Gură-de-Aur la epistolele sântului apostol Paul cătră Titu și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui esemplar cu porto francat e 60 cr.

Domneșceșca Liturgie a celui dintru sfinți Părintelui nostru Ioan Chrysostom compusă din operile acelu sânt Părinte de Ioan Boroșiu, paroch gr. cat. și asesor consistorial. Prețul unui esemplar cu porto francat e 40 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni: **Mărgăritarul sufletului** Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui esemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pândă 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux fl. 2.50-2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe secșe. Prețul unui esempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pândă 25 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoarei de Dumnezeu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icône frumoșe. Prețul unui esemplar spedit franco e 12 cr., 50 esemplare 5 fl., 100 esemplare 9 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemplar legat și spedit franco e 15 cr., 50 es. 6 fl., 100 esemplare 10 fl. [2-50]

➤: **A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚIU” in Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.** :➤